

Betingelser for en hensigtsmæssig Garnisonering osv.; men det skal sandelig ikke berøve derpaa, om en By vil bygge en saa og saa stor Caserne 2,000 Rd. billigere end en anden By. Altsaa kan der først finde en virkelig fornuftig Underhandling Sted, naar der er Sikkerhed, saa er det netop det, jeg anseer for beklageligt, at denne Sikkerhed mangler. Nu siger den ærede Krigsminister, at Sagen har stødt paa Hindringer. Jeg gad virkelig vidst, af hvilken Sort disse Hindringer ere, om de muligvis hidrøre fra en af hans militaire Afdelinger, der f. Ex. nødig vil rykke op fra Kjøbenhavn til en mindre Provindsby; men en Banfkelighed af den Art maa Ministeren virkelig selv kunne see ud over. Hvis der altsaa ikke er en eller anden heelt mystisk Banfkelighed — som jeg i saa Fald haaber, den ærede Krigsminister vil meddele os —, saa kan Banfkeligheden kun ligge deri, at han enten ikke troer at kunne opnaae saa store Fordele for Garnisonerne eller ikke at kunne opnaae disse Fordele for saa billigt Kjøb, naar det iforveien ved Lov er afgjort, hvilke Byer der skulle have Garnison, som naar han har Raadigheden herover i sin Komme. Det er denne ulige Stilling for Communerne, som jeg vil søge at fjerne, jaavidt det staaer i min Magt. Jeg kan ikke nægte, at det har, jeg kan gjerne sige, moret mig, at den ærede Krigsminister ligesoverfor mig vil repræsentere Communerens Selvstændighed, paa samme Tid som hans Diemed netop gaaer ud paa at holde paa sin Haand et Middel, hvorved han kan sige: Hvis I ville gaae ind paa det, skulle I faae Garnison, ville I ikke gaae ind derpaa, gaaer jeg et andet Sted hen; der er Tilbud nok, der er Kjøbstæder nok, som ville have Garnison, og som vurdere Fordelen derved mere fornuftigt, end I gjøre. Jeg siger, at dertil har Regjeringen ikke Lov, thi det er et for alvorligt Spørgsmaal til, at dets Afgjørelse kan berøve paa et saadant Prutteri. Men særlig uheldig var Krigsministeren ved de Præcedenser, han anførte imod mig, thi i begge de Tilfælde, han nævnte, er netop slet, hvad jeg haaber ogsaa vil see i nærværende Tilfælde. Det er nemlig ikke blevet sagt, at, hvis Nyborg Commune vil give saa Meget for det Vand,

som den er nødt til at beholde for Mølleprivilegiets Skyld, eller saa og saa Meget for Fæstningsværkerne eller for det og det, saa kan Fæstningen nedlægges, og hvis Communen ikke vil gaae ind paa de Bilkkaar, bliver Fæstningen ikke nedlagt. Nei, der er givet en Lov, som siger, at Fæstningen skal nedlægges, og nu træde vi i Underhandling med Communen for at faae at vide, hvad den vil give for de ikke længere til militaire Diemed nødvendige Grunde. Det er ikke sagt, at Kjøbenhavns Fæstning kan nedlægges, hvis Kjøbenhavns Commune vil give saa Meget for Fæstningens Rayon, som Ministeren, eller rettere sagt den gamle Commission havde tænkt sig, at det kunde udbringes til, naar det hele betragtedes som Byggegrunde. Nei, der er tværtimod sagt: Kjøbenhavns Fæstning nedlægges, og Grundene sælges, og de kunne da sælges til Communen eller Andre. I begge Tilfælde er altsaa Hovedspørgsmaalet, at Fæstningerne nedlægges, afgjort ved Lov iforveien, og paa samme Maade fordrer jeg, at det Spørgsmaal, hvor Garnisonerne skulle være, skal være afgjort ved Lov, saa at man kan sige til de vedkommende Communer: Nu have I den Sikkerhed, som vi nok kunne begribe, at I ønskede; lad os nu see at komme overeens om de Betingelser, som i saa Henseende maae stilles. Jeg antager, at Ministeren vil indromme, at, hvis de Banfkeligheder, han omtalte ved Ordningen af de militaire Forhold og Fordelingen af de militaire Afdelinger, ikke hidrøre fra selve Militairstaten — en Modstand, som jeg, hvis den er tilstede, netop troer, at den nuværende ærede Krigsminister ikke vil vige tilbage for —, saa kunne disse Banfkeligheder ved Afgjørelsen af det Spørgsmaal, hvilke Byer der skal have Garnison, bedst fjernes derved, at Sagen afgjøres ved Lov. — Det er for at bringe Underhandlinger herom tilveie mellem Rigsdagen og Ministeren gjennem et Udvalg, at jeg agter at stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling, thi Henviisningen til den nye Hærslov faldt kun som en ganske incident Bemærkning. Naar Krigsministeren ikke vil bruge Usikkerheden paa den Maade, at den skalde gjøre Kjøbstæderne mere villige til at gaae ind paa Ting, som de ellers ikke vilde gaae ind paa, saa veed